

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.9.28
KOM(2011) 594 galutinis

2011/0261 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**dėl bendros finansinių sandorių mokesčio sistemos ir kuria iš dalies keičiama Direktyva
2008/7/EB**

{SEK(2011) 1102 galutinis}
{SEK(2011) 1103 galutinis}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1. Įžanga. Finansų ir ekonomikos krizės aplinkybės, politikos tikslai ir poreikis užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą

Pastarųjų metų pasaulinė ekonomikos ir finansų krizė smarkiai paveikė ekonomiką ir viešuosius finansus. Finansų sektorius labai prisidėjo prie ekonomikos krizės sukėlimo, o jos padarinių kainą moka vyriausybės ir Europos piliečiai. Europoje ir pasaulyje laikomasi bendros nuomonės, kad finansų sektoriaus dalyvavimas turėtų būti sąžiningesnis, turint omenyje krizės padarinių šalinimo išlaidų padengimą ir šiuo metu nepakankamą sektoriaus apmokestinimą. Kelios ES valstybės narės jau ėmėsi skirtingų veiksmų dėl finansų sektoriaus apmokestinimo. Šio pasiūlymo tikslas – pateikti bendrą Europos požiūrį šiuo klausimu, kuris neprieštarautų vidaus rinkos principams. Šiuo pasiūlymu siekiama papildyti ES saugesnių finansinių paslaugų reguliavimo sistemą, sprendžiant itin rizikingo elgesio kai kuriuose finansų rinkų segmentuose klausimą, kad nebepasikartotų ankstesnė patirtis.

2010 m. spalio 7 d. Komunikate dėl finansų sektoriaus apmokestinimo¹ Europos Komisija jau išnagrinėjo FSM įgyvendinimo idėją. Atsižvelgiant į Komisijos atliktą analizę, taip pat į daugkartinius Europos Vadovų Tarybos², Europos Parlamento³ ir Tarybos raginimus, šis pasiūlymas – tai pirmasis žingsnis, siekiant:

- išvengti finansinių paslaugų vidaus rinkos susiskaidymo, atsižvelgiant į didėjantį taikomų nekoordinuojamų nacionalinių mokesčių priemonių skaičių;
- užtikrinti, kad finansų įstaigos deramai prisidėtų prie pastarosios krizės padarinių šalinimo išlaidų padengimo ir kad būtų užtikrintas vienodas sektoriaus apmokestinimas kitų sektorių atžvilgiu⁴;
- sukurti atitinkamas kliūtis sandoriams, kuriais nedidinamas finansų rinkų veiksmingumas, ir papildyti reguliavimo priemones, kuriomis siekiama ateityje išvengti krizių.

Atsižvelgiant į ypač didelį daugumos potencialiai apmokestintinų sandorių mobilumą, svarbu išvengti iškraipymų, kuriuos lemia vienašališkai veikiančių valstybių narių taikomos mokesčių taisyklės. Iš tikrųjų tik imantis veiksmų ES lygmeniu, galima išvengti finansų rinkų susiskaidymo

¹ COM(2010) 549 galutinis

(<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:EN:PDF>).

² Visų pirma 2011 m. kovo 11 d. Europos Vadovų Tarybos posėdyje euro zonos valstybių arba vyriausybių vadovai susitarė, kad „finansinių sandorių mokesčio įvedimą reikėtų išnagrinėti ir toliau plėtoti euro zonoje, ES ir tarptautiniu mastu.“ Vėlesniuose Europos Vadovų Tarybos posėdžiuose 2011 m. kovo 24 ir 25 d. buvo pakartota ankstesnė išvada, kad visuotinio finansinių sandorių mokesčio įvedimą reikėtų išnagrinėti ir toliau plėtoti.

³ 2010 m. kovo 10 ir 25 d., taip pat 2011 m. kovo 8 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliucijas, kuriomis Komisija raginama įvertinti FSM poveikį ir išnagrinėti jo privalumus ir trūkumus. Parlamentas taip pat paprašė įvertinti galimus FSM variantus, kuriais būtų prisidedama prie ES biudžeto ir kurie būtų naudojami kaip naujos finansavimo priemonės, padėsiančios besivystančioms šalims prisitaikyti prie klimato kaitos ir ją švelninti, taip pat finansuoti vystomąjį bendradarbiavimą.

⁴ Daugumai finansinių ir draudimo paslaugų netaikomas PVM.

pagal veiklos sritis ir pagal šalis, ES sudaryti vienodas sąlygas finansų įstaigoms ir, visų svarbiausia – užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

Todėl šiuo pasiūlymu numatoma derinti valstybių narių finansinių sandorių mokesčius, siekiant užtikrinti sklandų bendrosios rinkos veikimą.

Atsižvelgiant į 2011 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos Komisijos pasiūlymą⁵, dabartiniu pasiūlymu taip pat siekiama sukurti naują įplaukų srautą, kurio tikslas – laipsniškai pakeisti nacionalinius įnašus į ES biudžetą ir sumažinti nacionaliniams išdams tenkančią naštą.

1.2. ES biudžeto finansavimas

Finansų sektoriaus apmokestinimo klausimas taip pat buvo įtrauktas į 2010 m. spalio 19 d. Komisijos komunikatą dėl ES biudžeto peržiūros⁶, kuriame teigiama, kad „Komisija mano, kad galimi nuosavų išteklių šaltiniai, laipsniškai pakeisiantys nacionalinius įnašus ir palengvinsiantys nacionalinių išdų naštą, galėtų būti šios finansinės priemonės (šis sąrašas nėra baigtinis): *finansų sektoriaus apmokestinimas ES*.“ Vėlesniame 2011 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos⁷ pasiūlyme FSM nurodytas kaip naujas nuosavų išteklių šaltinis, įtrauktinas į ES biudžetą. Taigi dabartinį pasiūlymą papildys atskiri pasiūlymai dėl nuosavų išteklių, kuriuose bus išdėstyta, kaip Komisija siūlo FSM padaryti ES biudžeto įplaukų šaltiniu.

1.3. Reguliavimo aplinkybės

Europos Sąjunga vykdo ambicingą finansinių paslaugų sektoriaus reguliavimo reformos programą. Iki šių metų pabaigos Komisija bus pasiūliusi visus pagrindinius reikalingus elementus, kad būtų galima iš esmės pagerinti Europos finansų rinkų reguliavimą ir priežiūrą. ES finansinių paslaugų reforma siekiama keturių strateginių tikslų: gerinti finansų sektoriaus priežiūrą; stiprinti finansų įstaigas ir prireikus numatyti sistemą joms atgaivinti; didinti finansų rinkų saugumą ir skaidrumą; taip pat didinti finansinių paslaugų vartotojų apsaugą. Tikimasi, kad dėl šios plataus masto reformos, finansinių paslaugų sektorius vėl tenkins realiosios ekonomikos poreikius, ypač susijusius su ekonomikos augimo finansavimu. Pasiūlymu įvesti FSM ketinama prisidėti prie šių reguliavimo reformų.

1.4 Tarptautinės aplinkybės

Šiuo pasiūlymu taip pat daug prisidedama prie vykstančių tarptautinių diskusijų dėl finansų sektoriaus apmokestinimo ir ypač prie FSM įvedimo pasauliniu mastu. Geriausias būdas kuo labiau sumažinti riziką – veikti suderintai tarptautiniu mastu. Šiuo pasiūlymu parodoma, kaip galima veiksmingai sukurti ir įvesti FSM, dėl kurio būtų gaunama didelių įplaukų. Tai turėtų sudaryti sąlygas priimti suderintą požiūrį su svarbiausiais tarptautiniais partneriais.

⁵ COM(2011) 510 galutinis.

http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf.

⁶ COM(2010) 700 galutinis.

(<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0700:FIN:EN:PDF>).

⁷ COM(2011) 510 galutinis

(http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwkl420/proposal_council_own_resources_en.pdf).

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1. Išorės konsultacijos ir praktinė patirtis

Šis pasiūlymas parengtas atsižvelgiant į įvairių išorės subjektų pastabas. Šios pastabos buvo gautos vykstant viešosioms konsultacijoms dėl finansų sektoriaus apmokestinimo, tikslinėms konsultacijoms su valstybėmis narėmis, ekspertais ir finansų sektoriaus suinteresuotosiomis šalimis, taip pat atlikus poveikio vertinimo tikslu pavestus tris skirtingus išorės tyrimus.

Konsultacijų proceso rezultatai ir išorės subjektų pastabos nurodytos poveikio vertinime.

2.2. Poveikio vertinimas

Prie šio pasiūlymo pridedamame poveikio vertinime analizuojamas finansų sektoriaus papildomų mokesčių poveikis, atsižvelgiant į šiuos tikslus: 1) užtikrinti, kad finansų sektorius prisidėtų prie viešųjų finansų, 2) apriboti nepageidautiną elgesį rinkoje ir taip stabilizuoti rinkas ir 3) vengti vidaus rinkos iškraipymų. Poveikio vertinime išnagrinėti du pagrindiniai variantai: finansinių sandorių mokestis (FSM) ir finansinės veiklos mokestis (FVM), taip pat įvairūs su jais susiję variantai, ir padaryta išvada, kad tinkamiausias variantas – FSM.

Įvedus FSM, iš finansų sektoriaus būtų galima surinkti dideles mokesčines įplaukas, tačiau, kaip ir FVM atveju, FSM taip pat susijęs su rizika, kad gali būti tam tikras neigiamas poveikis BVP ir sumažėti sandorių apimtys. Siekiant išvengti veiklos perkėlimo pavojaus, reikalingas suderintas požiūris tiek ES mastu, kad būtų išvengta bendrosios rinkos susiskaidymo, tiek tarptautiniu mastu, atsižvelgiant į G20 bendradarbiavimo tikslus.

Be to, siekiant atsižvelgti į riziką, susijusią su rinkos reakcija ir poveikiu augimui, FSM struktūra pasižymi tam tikrais rizikos mažinimo požymiais, kiek tai susiję su ekonominiu poveikiu ir mokesčio taikymu, galimomis mokesčio vengimo strategijomis ir perkėlimo rizika:

- plačiai apibrėžta mokesčio taikymo sritis produktų, sandorių, prekybos rūšių ir finansinių veikėjų, taip pat sandorių, vykdomų finansų grupėje, atžvilgiu;
- įsisteigimo šalies principo naudojimas – apmokestinama finansinių veikėjų įsisteigimo valstybėje narėje, nepriklausomai nuo sandorių vietos. Direktyvoje taip pat numatytas apmokestinimas ES, jeigu ne ES finansų įstaiga dalyvauja finansiniame sandoryje su šalimi ES ir jeigu vienas iš jos filialų ES dalyvauja finansiniame sandoryje;
- nustatyti atitinkamo lygio mokesčių tarifai, siekiant sumažinti galimą poveikį kapitalo kainai nefinansinio investavimo tikslais;
- FSM netaikomas pirminių rinkų sandoriams tiek vertybinių popierių (akcijų, obligacijų) atžvilgiu – siekiant nepakenkti vyriausybių ir bendrovių vykdomoms kapitalo pritraukimo operacijoms, – tiek valiutų atžvilgiu. Šis pirminių rinkų neįtraukimas į FSM taikymo sritį atitinka seną ES politikos praktiką, kuri taip pat nustatyta Direktyvoje 2008/7/EB;
- FSM netaikomas privačių namų ūkių, įmonių arba finansų įstaigų skolinimo ir skolinimosi veiklai ir kitai kasdieninei finansinei veiklai, pvz., hipotekos paskoloms arba mokėjimo sandoriams;

- FSM netaikomas finansiniams sandoriams, pvz., su Europos centriniu banku (ECB) ir su nacionaliniais centriniiais bankais, kad direktyva nebūtų pakenkta finansų įstaigų refinansavimo galimybėms arba pinigų politikos priemonėms.

Atsižvelgiant į rizikos mažinimo priemones, kurios numatytos pagal šiuo metu siūlomo FSM struktūros požymius, tikimasi, kad ilguoju laikotarpiu neigimas poveikis BVP lygiui sumažės maždaug iki 0,5 %, palyginti su pagrindiniu scenarijumi.

Iš poveikio vertinimo matyti, kad FSM paveiks elgesį rinkoje ir finansų sektoriaus verslo modelius. Dėl mokesčio padidėtų sandorio sąnaudos ir tai galėtų paveikti automatizuotą prekybą finansų rinkose, nes dėl šių sąnaudų sumažėtų ribinis pelnas. Ypač tai taikytina sparčiosios prekybos verslo modeliui, kuris fiziškai glaudžiai susijęs su prekybos platformomis, kuriose finansų įstaigos vykdo daug didelės apimties, bet mažos maržos sandorių. Jie galėtų būti pakeisti algoritmais, kurie lemia mažesnę, bet didesnės maržos sandorių (iki apmokestinimo) skaičių.

Iš poveikio vertinimo taip pat matyti, kad FSM turės progresinį pasiskirstymo poveikį, t. y. jo poveikis didės proporcingai pajamoms, nes didesnių pajamų grupės gauna daugiau naudos iš finansų sektoriaus teikiamų paslaugų. Tai ypač pasakytina apie FSM, kuris taikytinas tik sandoriams su tokiomis finansinėmis priemonėmis, kaip obligacijos ir akcijos bei jų išvestinės priemonės. Privačius namų ūkius ir MVĮ, aktyviai neinvestuojančius finansų rinkose, šis pasiūlymas vargu ar paveiktų dėl FSM taikymo apribojimų.

Geografinis mokestinių įplaukų pasiskirstymas priklauso nuo techninės mokesčio struktūros. Pagal šią direktyvą geografinis pasiskirstymas priklausys nuo finansiniuose sandoriuose dalyvaujančių finansų įstaigų įsisteigimo vietos, o ne nuo prekybos finansinėmis priemonėmis vietos. Greičiausiai dėl to sumažės mokestinių įplaukų koncentracijos laipsnis, ypač tais atvejais, kai finansų įstaigos dalyvauja prekybos platformoje finansų įstaigų, įsisteigusių kitoje valstybėje narėje, vardu.

Direktyva taip pat užtikrinama, kad valstybėse narėse ir Sąjungoje deleguotaisiais teisės aktais būtų nustatytos specialios priemonės, kuriomis būtų užkirstas kelias mokesčio slėpimui, vengimui ir piktnaudžiavimui juo. Nuostata dėl peržiūros bus sudarytos sąlygos po trejų įgyvendinimo metų išnagrinėti FSM poveikį tinkamam vidaus rinkos, finansų rinkų ir realiosios ekonomikos veikimui, atsižvelgiant į finansų sektoriaus apmokestinimo pažangą tarptautiniu mastu.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1. Teisinis pagrindas

Susijęs teisinis siūlomos direktyvos pagrindas – SESV 113 straipsnis. Pasiūlymu siekiama suderinti teisės aktus, susijusius su netiesioginiu finansinių sandorių apmokestinimu, kuris reikalingas siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir išvengti konkurencijos iškraipymo.

3.2. Subsidiarumas ir proporcingumas

ES mastu reikia vienodai apibrėžti esminius FSM požymius, kad ES būtų galima išvengti netinkamo sandorių ir rinkos dalyvių perkėlimo ir finansinių priemonių pakeitimo. Kitaip tariant, ES mastu reikia vienodo apibrėžimo, siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir vengti konkurencijos iškraipymo ES.

Be to, vienodas apibrėžimas ES mastu galėtų atlikti svarbų vaidmenį mažinant esamą vidaus rinkos susiskaidymą, įskaitant ir kiek tai susiję su įvairiais finansų sektoriaus produktais, kurie dažnai yra

artimi pakaitalai. Nesuderinus FSM, atsiranda paskatų pasinaudoti mokesčių skirtumu ir galimo dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo rizika. Taip ne tikrai užkertamas kelias finansinių sandorių vykdymui vienodomis veiklos sąlygomis, bet ir daromas poveikis valstybių narių įplaukoms. Be to, finansų sektoriui atsiranda papildomų atitikties sąnaudų, susijusių su per daug skirtinga apmokestinimo tvarka.

Tai pagrįsta empiriniais įrodymais. Iki šiol finansiniams sandoriams taikyti nacionaliniai mokesčiai lėmė veiklos ir (arba) įstaigų perkėlimą, arba, siekiant to išvengti, mokesčių struktūra buvo sukurta taip, kad jais apmokestinamos tik santykinai nekintamos apmokestinimo bazės, o artimi pakaitalai dažnai likdavo neapmokestinami. Siekiant sėkmingai taikyti finansinių sandorių mokesčius ir išvengti iškraipymų, būtina ES mastu derinti pagrindines sąvokas ir koordinuoti įgyvendinimą. Tokia ES veikla bus skatinama ir norimas požiūris.

Taigi šiuo pasiūlymu daugiausia siekiama nustatyti bendrą mokesčio struktūrą ir bendras apmokestinimo nuostatas. Todėl pasiūlyme valstybėms narėms paliekama pakankamai veikimo laisvės, kai kalbama apie faktinį didesnių už minimumą mokesčių tarifų nustatymą ir konkrečių apskaitos ir atskaitomybės išipareigojimų nustatymą, taip pat apie mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo prevenciją.

Todėl bendra FSM sistema ES paisoma ES sutarties 5 straipsnyje nurodyto subsidarumo ir proporcingumo principo. Šio pasiūlymo tikslo valstybės narės negali tinkamai pasiekti pačios, todėl, norint užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, jo geriau siekti Sąjungos mastu.

Direktyvos, o ne reglamento pavidalu siūlomu suderinimu nesiekama daugiau, nei būtina minėtiems tikslams – visų pirma tinkamam vidaus rinkos veikimui – pasiekti. Todėl pasiūlymas atitinka proporcingumo principą.

3.3. Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

3.3.1. Įskirius. Dalykas, taikymo sritis ir terminų apibrėžtys

Šiame skyriuje apibūdinama esminė FSM taikymo ES sistema. FSM tikslas – bruto sandorius apmokestinėti iki tarpuskaitymo.

Mokesčio taikymo sritis plati, nes siekiama į ją įtraukti su visų rūšių finansinėmis priemonėmis susijusius sandorius: neretai šios priemonės beveik nesiskiria, todėl vieną galima pakeisti kita. Taigi, į taikymo sritį įtraukiamos perleidžiamos kapitalo rinkos priemonės, pinigų rinkos priemonės (išskyrus mokėjimo priemonės), kolektyvinio investavimo subjektų (įskaitant kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektus ir alternatyvaus investavimo fondus⁸) investiciniai vienetai arba akcijos ir išvestinių finansinių priemonių susitarimai. Be to, mokesčio taikymo sritis apima ne tik prekybą organizuotose rinkose, pvz., reguliuojamose rinkose, daugiašalėse prekybos sistemose, bet ir kitų rūšių prekybą, įskaitant nebiržinę prekybą. Taikymo

⁸ Žr. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB (OL L 145, 2004 4 30, p. 1) I priede pateiktą finansinių priemonių sąrašą. Į sąrašą įtraukti kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai. Todėl Direktyvos 2009/65/EB (OL L 302, 2009 11 17, p. 32) 1 straipsnio 2 dalyje apibrėžtų kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), taip pat Direktyvos 2011/61/EB (OL L 174, 2011 7 1, p. 1) 4 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžtų alternatyvaus investavimo fondų (AIF) akcijos ir investiciniai vienetai yra finansinės priemonės. Taigi, pagal šį pasiūlymą šių priemonių pasirašymas ir išpirkimas laikomi finansiniais sandoriais.

sritis taip pat neapsiriboja nuosavybės perleidimu, veikiau atspindi prisiimtą įpareigojimą – tai, ar finansų įstaiga prisiima su tam tikra finansine priemone susijusią riziką (pirkimas ir pardavimas). Be to, kai finansinės priemonės teikiamos pagal išvestinių finansinių priemonių susitarimą, mokesčiu apmokestinamas ir išvestinių finansinių priemonių susitarimas, ir finansinių priemonių teikimas, jei vykdomos visos kitos apmokestinimo sąlygos.

Tačiau, siekiant išvengti neigiamo poveikio finansinių priemonių refinansavimo galimybėms arba pinigų politikai apskritai, į taikymo sritį neįtraukiami sandoriai su Europos Centrinio Banku ir valstybių narių centriniais bankais.

Tiek finansinėms priemonėms, kurių pirkimas, pardavimas ir perleidimas apmokestinamas, tiek išvestinių finansinių priemonių susitarimų sudarymui arba keitimui taikomi atitinkami ES teisės aktai, kuriuose pateiktos aiškos, suprantamos ir pripažintos apibrėžtys⁹. Minėti išvestinių finansinių priemonių susitarimai susiję su investuojamomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis. Iš taikomų apibrėžčių matyti, kad neatidėliotini valiutos sandoriai neapmokestinami, o išvestinių valiutos priemonių susitarimai – apmokestinami. Apibrėžtys taip pat apima išvestines biržos prekių sutartis, o fizinių biržos prekių sandorių – neapima.

Finansiniai sandoriai taip pat gali būti sudaromi siekiant pirkti ir (arba) parduoti ar perleisti struktūrinius finansinius produktus, t. y. vertybinius popierius arba kitas finansines priemones, suteiktas atlikus pakeitimą vertybiniais popieriais. Tokie produktai analogiški bet kuriai kitai finansinei priemonei, todėl jiems taikytinas šiame pasiūlyme vartojamas finansinės priemonės terminas. Jei jie nebūtų įtraukti į FSM taikymo sritį, būtų sudarytos sąlygos jo vengti. Šios kategorijos finansiniams produktams visų pirma priklauso vekseliai, varantai ir sertifikatai, taip pat pakeitimo vertybiniais popieriais banko sandoriai, pagal kuriuos paprastai kredito rizika, susijusi tokiu turtu kaip hipotekos ir paskolos, perleidžiama rinkai, ir pakeitimo vertybiniais popieriais draudimo sandoriai, susiję su kitų rūšių rizikos, pvz., garantavimo, perleidimu.

Tačiau iš esmės mokesčiu siekiama apmokestinti finansinius sandorius, kuriuos finansų įstaiga, kaip finansinio sandorio šalis, sudaro savo sąskaita, kitų subjektų sąskaita arba sandorio šalies vardu. Laikantis tokio požiūrio užtikrinamas visapusiškas FSM taikymas. Paprastai tai matyti iš atitinkamų apskaitos registro įrašų.

Finansų įstaigų apibrėžtis plati: iš esmės ji apima investicines bendroves, organizuotas rinkas, kredito įstaigas, draudimo ir perdraudimo įmones, kolektyvinio investavimo subjektus ir jų valdytojus, pensijų fondus ir jų valdytojus, kontroliuojančiąsias bendroves, finansinės nuomos bendroves, specialios paskirties subjektus ir, kiek įmanoma, remiasi atitinkamuose ES teisės aktuose, priimtuose reguliavimo tikslais, nustatytomis apibrėžtimis. Finansų įstaigomis reikėtų laikyti ir kitus subjektus, vykdančius tam tikrą didelio masto finansinę veiklą.

Direktyvos pasiūlymu Komisijai perduodami įgaliojimai toliau apibūdinamose srityse.

Finansų įstaigomis nelaikomos pagrindinės sandorio šalys, centriniai vertybinių popierių depozitoriumai ir tarptautiniai centriniai vertybinių popierių depozitoriumai, nes jie vykdo funkcijas, kurios nelaikomos prekybos veikla kaip tokia. Be to, jų veikla itin svarbi, kad finansų rinkos veiktų veiksmingiau ir skaidriau.

Siūlomo FSM teritorinis taikymas ir valstybių narių apmokestinimo teisės nustatomos remiantis įsisteigimo šalies principu. Kad finansinis sandoris būtų apmokestinamas ES, viena iš sandorio šalių

⁹ Ypač Direktyva 2004/39/EB (žr. 8 išnašą).

turi būti įsisteigusi valstybės narės teritorijoje. Apmokestinama valstybėje narėje, kurios teritorijoje įsisteigusi finansų įstaiga, su sąlyga, kad ši įstaiga yra sandorio šalis, veikianti savo sąskaita, kito subjekto sąskaita arba sandorio šalies vardu.

Jei skirtingos finansų įstaigos, kurios yra sandorio šalys arba veikia tokių šalių vardu, yra skirtingų valstybių narių teritorijoje, šios valstybės narės yra kompetentingos sandorį apmokestinti pagal šį pasiūlymą nustatytais mokesčio tarifais. Jei įstaigos yra Sąjungai nepriklausančios valstybės teritorijoje, sandoris Europos Sąjungoje neapmokestinamas mokesčiu, nebent viena iš sandorio šalių būtų įsisteigusi ES: tokiu atveju trečiosios šalies finansų įstaiga taip pat laikoma įsisteigusia, o sandoris tampa apmokestintinu atitinkamoje valstybėje narėje. Kai sandoriai sudaromi už ES ribų esančiose prekybos vietose, jie apmokestinami mokesčiu, jei bent viena iš įstaigų, sudarančių sandorį arba dalyvaujančių jį sudarant, yra Europos Sąjungoje.

Tačiau jei mokestį turintis mokėti subjektas gali įrodyti, kad nėra ryšio tarp sandorio ekonominio pobūdžio ir valstybės narės teritorijos, finansų įstaiga negali būti laikoma įsisteigusia ne valstybėje narėje.

Be to, jei finansinės priemonės, kurių pirkimas ir pardavimas apmokestinamas, perleidžiamos iš vieno grupės subjekto į kitą, perleidimą reikia apmokestinti, net jei tai gali būti ne pirkimas arba pardavimas.

Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad daug finansinės veiklos sričių nelaikomos finansiniais sandoriais atsižvelgiant į minėtus FSM tikslus. Į FSM taikymo sritį neįtraukiamos ne tik pirminės rinkos, kaip jau minėta, bet ir dauguma piliečiams ir įmonėms svarbių kasdienės finansinės veiklos sričių. Pavyzdžiui, draudimo sutarčių, hipotekos paskolų, vartojimo kreditų sudarymas, mokėjimo paslaugos ir kt. (nors paskesnei prekybai jais, pasitelkiant struktūrinius finansinius produktus, šis mokestis taikomas). Į FSM taikymo sritį neįtraukiami ir neatidėliotini valiutos sandoriai, o tai apsaugo laisvą kapitalo judėjimą. Tačiau FSM taikomas išvestinių finansinių priemonių susitarimams dėl valiutos sandorių, nes jie savo pobūdžiu nėra valiutų sandoriai.

3.3.2. II skyrius. Apmokestinimas, apmokestinamoji vertė ir tarifai

Apmokestinimo momentas apibrėžiamas kaip momentas, kurį įvyksta finansinis sandoris. Paskesnis jo panaikinimas negali būti laikomas priežastimi neapmokestinti, nebent būtų padaryta klaidų.

Kadangi tam tikrų finansinių priemonių (išskyrus išvestines finansines priemones) pirkimas ir (arba) pardavimas arba perleidimas ir išvestinių finansinių priemonių susitarimų pirkimas ir (arba) pardavimas, perleidimas, sudarymas ar keitimas skiriasi savo pobūdžiu ir savybėmis, turi skirtis su jais susijusios apmokestinamosios vertės.

Tam tikrų finansinių priemonių (išskyrus išvestines finansines priemones) pirkimo ir pardavimo atveju paprastai nustatoma kaina arba kitokios formos atlygis. Logiška, kad jie laikomi apmokestinamąja verte. Tačiau kai atlygis mažesnis už rinkos kainą arba kai grupės subjektai sudaro sandorius, kurių neapima pirkimo ir pardavimo sąvokos, reikia priimti specialias taisykles, kad būtų išvengta rinkos iškraipymo. Tokiais atvejais apmokestinamoji vertė turi būti rinkos kaina, nustatyta įprastomis konkurencijos sąlygomis tuo metu, kai reikia taikyti FSM.

Išvestinių finansinių priemonių susitarimų pirkimo ir (arba) pardavimo, perleidimo, sudarymo ar keitimo atveju FSM apmokestinamoji vertė turi būti sąlyginė suma tuo metu, kai išvestinių finansinių priemonių susitarimas perkamas ir (arba) parduodamas, perleidžiamas, sudaromas arba keičiamas. Jei būtų laikomasi tokio požiūrio, FSM taikymas išvestinių finansinių priemonių

susitarimams būtų tiesioginis ir nesudėtingas, be to, būtų mažai nuostatų įgyvendinimo ir administravimo išlaidų. Be to, jei būtų laikomasi tokio požiūrio, būtų sunkiau dirbtinai sumažinti mokesčio našta išgalvojant įvairių išvestinių finansinių priemonių susitarimo formų, nes, pavyzdžiui, mokesčiniu požiūriu nebūtų naudinga sudaryti susitarimą remiantis tik kainų ar verčių skirtumais. Be to, toks požiūris reiškia apmokestinimą sutarties pirkimo ir (arba) pardavimo, perleidimo, sudarymo ar keitimo momentu, o ne pinigų srautų apmokestinimą skirtingais susitarimo galiojimo momentais. Kad mokesčio našta būtų tinkama, tokiu atveju veikiau taikytinas mažas tarifas.

Valstybėms narėms gali tekti priimti specialias mokesčio vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo juo prevencijos nuostatas (žr., taip pat 3.3.3 skirsnį). Pavyzdžiui, atvejais, kai sąlyginė suma dirbtinai padalijama: sąlyginė apskaitinio sandorio suma galėtų būti dalijama iš nepagrįstai didelio koeficiento, o visi mokėjimai dauginami iš to paties koeficiento. Dėl to priemonės pinigų srautai nepakistų, tačiau nepagrįstai sumažėtų mokesčio bazė.

Reikalingos specialios nuostatos dėl apmokestinamosios vertės nustatymo tais atvejais, kai apmokestinamoji sandorių vertė arba jos dalys išreikštos kita nei valstybės narės, kurioje apskaičiuojamas mokestis, valiuta.

Tam tikrų finansinių priemonių, išskyrus išvestines finansines priemones, pirkimas ir (arba) pardavimas arba perleidimas ir išvestinių finansinių priemonių susitarimų pirkimas ir (arba) pardavimas, perleidimas, sudarymas ar keitimas skiriasi savo pobūdžiu. Be to, rinkos gali skirtingai reaguoti į kiekvienai iš šių dviejų kategorijų taikomą finansinio sandorio mokestį. Dėl šių priežasčių, siekiant užtikrinti maždaug vienodą apmokestinimą, abiem kategorijoms reikėtų taikyti skirtingus tarifus.

Apskaičiuojant tarifus, reikėtų taip pat atsižvelgti į taikomų apmokestinamųjų verčių nustatymo metodų skirtumus.

Apskritai siūloma, kad minimalūs mokesčio tarifai būtų pakankamai dideli, kad būtų pasiektas šios direktyvos tikslas dėl suderinimo (valstybėms narėms paliekama laisvė spręsti dėl didesnių tarifų). Kartu siūlomi tarifai yra pakankamai maži, kad įmonių persikėlimo rizika būtų kuo mažesnė.

3.3.3. III skyrius. FSM mokėjimas, susiję įpareigojimai ir mokesčio vengimo, slėpimo ir piktnaudžiavimo juo prevencija

Šiame pasiūlyme apibūdinama FSM taikymo sritis, susijusi su finansiniais sandoriais, kurių šalis yra atitinkamos valstybės narės teritorijoje įsisteigusi finansų įstaiga (veikianti savo arba kito subjekto sąskaita), arba sandoriais, kuriuose įstaiga veikia sandorio šalies vardu. Iš tiesų finansų įstaigos daugiausia sandorių sudaro finansų rinkose, todėl iš esmės FSM reikėtų taikyti pačiam finansų sektoriui, o ne piliečiams. Taigi, šios įstaigos turėtų būti atsakingos už mokesčio mokėjimą mokesčių institucijoms. Tačiau valstybėms narėms reikėtų suteikti galimybę kitus subjektus laikyti solidariai atsakingais už mokesčio mokėjimą, įskaitant atvejus, kai sandorio šalies būstinė yra už Europos Sąjungos ribų.

Daug finansinių sandorių sudaroma elektroniniu būdu. Tokiais atvejais FSM mokėtinas pačiu apmokestinimo momentu. Kitais atvejais FSM mokėtinas per laikotarpį, kuris pakankamai ilgas, kad būtų galima fiziškai atlikti mokėjimą, tačiau užkerta kelią, kad atitinkama finansų įstaiga gautų nepateisinamą finansinį pranašumą. Šiuo atžvilgiu tinkamu galima laikyti trijų darbo dienų laikotarpį.

Valstybes nares reikėtų įpareigoti imtis reikiamų priemonių, kad FSM būtų surinktas tinkamai bei laiku ir kad būtų užtikrinta mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo prevencija.

Šiuo tikslu valstybės narės turėtų taikyti dabartinės ir būsimos ES finansų rinkų teisės aktus, kuriuose numatomi su finansiniais sandoriais susiję atskaitomybės ir duomenų tvarkymo įpareigojimai.

Prereikęs jos taip pat turėtų taikyti galiojančias administracinio bendradarbiavimo priemones, susijusias su mokesčių apskaičiavimu ir išieškojimu: visų pirma 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyvą 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinančią Direktyvą 77/799/EEB¹⁰ (taikytiną nuo 2013 m. sausio 1 d.) ir 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyvą 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis¹¹ (taikytiną nuo 2012 m. sausio 1 d.). Kai reikia ir tinka, reikėtų taip pat taikyti kitas priemones, pavyzdžiui, EBPO ir Europos Tarybos daugiašalę konvenciją dėl tarpusavio administracinės pagalbos mokesčių klausimais¹².

Direktyvos pasiūlymu Komisijai perduodami įgaliojimai toliau apibūdinamose srityse.

Išdėstytos FSM taikymo taisyklės ir tam tikromis sąvokomis pagrįstas požiūris (plati taikymo sritis, įsisteigimo šalies principas, išimtys) sudaro sąlygas kuo labiau sumažinti mokesčio slėpimą, vengimą ir piktnaudžiavimą juo.

3.3.4. IV skyrius. Baigiamosios nuostatos

Atsižvelgiant į šio pasiūlymo tikslą dėl suderinimo, valstybėms narėms nereikėtų leisti toliau taikyti ar įvesti naujus finansinių sandorių mokesčius, išskyrus šia direktyva siūlomą FSM arba PVM. PVM srityje reikėtų palikti galioti 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos¹³ 137 straipsnio 1 dalies a punkte numatytą teisę pasirinkti apmokestinti tam tikrus finansinius sandorius. Be abejonės, kiti mokesčiai, pvz., draudimo įmokų mokesčiai ir finansinių sandorių registravimo rinkliavos (jei šiomis iš tiesų padengiamos išlaidos arba atlyginama už suteiktą paslaugą), yra skirtingo pobūdžio. Todėl tokiems mokesčiams ir rinkliavoms šis pasiūlymas netaikomas.

Iš principo toliau taikytinos visos 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvos 2008/7/EB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalo pritraukimui¹⁴, nuostatos. Tai, pavyzdžiui, reiškia, kad Europos Sąjungoje FSM netaikomas Direktyvos 2008/7/EB 5 straipsnio 2 dalyje minėtam akcijų, kitų tokios pat rūšies vertybinių popierių, arba tokius vertybinius popierius liudijančių sertifikatų, obligacijų, įskaitant vyriausybės obligacijas, ar kitų su paskolomis susijusių perleidžiamų vertybinių popierių išleidimui pirmą kartą. Tačiau, siekiant išvengti šios direktyvos ir Direktyvos 2008/7/EB kolizijos, reikėtų nustatyti, kad pirmoji yra viršesnė už antrosios nuostatas.

¹⁰ OL L 64, 2011 3 11, p. 1.

¹¹ OL L 84, 2010 3 31, p. 1.

¹²

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>.

¹³ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

¹⁴ OL L 46, 2008 2 21, p. 11.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pirminiais skaičiavimais, mokestinės pajamos galėtų siekti 57 mlrd. EUR per metus visoje ES (nelygu, kaip reaguos rinka).

Pasiūlymu iš esmės būtų sukurtas naujas valstybių narių ir ES biudžeto pajamų šaltinis, kaip numatyta 2011 m. birželio 29 d. Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos pasiūlyme.

Visos Europos Sąjungoje gautos pajamos iš FSM arba jų dalis galėtų būti naudojamos kaip ES biudžeto nuosavi ištekliai, pakeičiantys iš valstybių narių biudžeto mokamus nuosavus išteklius – taip būtų prisidėta prie biudžeto konsolidavimo valstybėse narėse. Komisija atskirai pateiks reikiamus papildomus pasiūlymus, kuriuose išdėstys, kaip FSM būtų galima naudoti kaip ES biudžeto šaltinį.

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

**dėl bendros finansinių sandorių mokesčio sistemos ir kuria iš dalies keičiama Direktyva
2008/7/EB**

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisės akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹⁵,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁶,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) dėl pastarųjų metų finansų krizės vyksta visų lygių diskusijos dėl galimo papildomo finansų sektoriui taikytino mokesčio, ypač finansinių sandorių mokesčio (FSM). Šias diskusijas lėmė noras užtikrinti, kad finansų sektorius prisidėtų prie krizės išlaidų padengimo ir kad ateityje būtų užtikrintas vienodas šio sektoriaus apmokestinimas kitų sektorių atžvilgiu; sukurti kliūtis per daug rizikingai finansų įstaigų veiklai; papildyti reguliavimo priemonės, kuriomis siekiama ateityje išvengti krizių ir gauti papildomų įplaukų bendriesiems biudžetams arba specialioms politikos priemonėms finansuoti;
- (2) siekiant užkirsti kelią iškraipymams per priemones, kurių vienašališkai imasi valstybės narės, atsižvelgiant į itin didelį daugelio susijusių finansinių sandorių mobilumą, ir taip siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, svarbu, kad pagrindinės FSM savybės valstybėse narėse būtų suderintos Sąjungos mastu. Todėl reikėtų vengti paskatų pasinaudoti mokesčių skirtumu Sąjungoje ir lėšų paskirstymo iškraipymų Sąjungos finansų rinkose, taip pat dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo galimybių;
- (3) kad vidaus rinka veiktų tinkamai, FSM turėtų būti taikomas prekybai įvairiausiomis finansinėmis priemonėmis, įskaitant struktūrizuotus produktus, tiek organizuotose rinkose, tiek nebiržinėje rinkoje, taip pat visų išvestinių priemonių sutarčių sudarymui ir jų keitimui. Dėl tos pačios priežasties FSM turėtų būti taikomas įvairiausioms finansų įstaigoms;

¹⁵ OL C ..., ..., p.

¹⁶ OL C ..., ..., p.

- (4) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB¹⁷, I priede pateiktos finansinių priemonių apibrėžtys apima kolektyvinio investavimo subjektų investicinius vienetus. Tai reiškia, kad kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo¹⁸ 1 straipsnio 2 dalyje, ir alternatyvaus investavimo fondų (AIF), kaip apibrėžta 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010¹⁹, 4 straipsnio 1 dalies a punkte, akcijos ir investiciniai vienetai yra finansinės priemonės. Todėl šių priemonių pasirašymas ir išpirkimas yra sandoriai, kuriems turėtų būti taikomas FSM;
- (5) siekiant išlaikyti veiksmingą ir skaidrų finansų rinkų veikimą, šios direktyvos reikia netaikyti tam tikriems subjektams, kai jie vykdo funkcijas, kurios pačios savaime nelaikomos prekyba, o greičiau prekybą lengvinančia veikla, arba kai jie sudaro finansinius sandorius, kad suteiktų finansinę pagalbą valstybėms narėms;
- (6) sandoriams su nacionaliniais centriniais bankais, kaip ir sandoriams su Europos centriniu banku, FSM neturėtų būti taikomas, kad būtų išvengta bet kokio neigiamo poveikio finansų įstaigų refinansavimo galimybėms arba apskritai pinigų politikai;
- (7) išskyrus išvestinių priemonių sutarčių sudarymą arba pakeitimą, daugumai prekybos pirminėse rinkose sandorių ir piliečiams bei įmonėms svarbių sandorių, pvz., draudimo sutarčių sudarymui, būsto paskoloms, vartojimo kreditams arba mokėjimo paslaugoms FSM neturėtų būti taikomas, siekiant nepakenkti bendrovių ir vyriausybių vykdomoms kapitalo pritraukimo operacijoms, taip pat siekiant išvengti poveikio namų ūkiams;
- (8) apmokestinimas ir apmokestinamoji vertė turėtų būti suderinti, siekiant išvengti vidaus rinkos iškraipymų;
- (9) apmokestinimo momento nereikėtų pernelyg vilkinti ir jis turėtų sutapti su finansinio sandorio momentu;
- (10) siekiant kuo lengviau nustatyti apmokestinamąją vertę, kad būtų apribotos įmonių ir mokesčių administracijų išlaidos, kitokių nei su išvestinių priemonių susitarimais susijusių finansinių sandorių atveju paprastai reikėtų remtis už sandorį suteikiamu atlygiu. Kai atlygis nesuteikiamas arba kai jis mažesnis už rinkos kainą, pastarąjį atlygį reikėtų laikyti teisingai nurodančiu sandorio verte. Taip pat dėl to, kad būtų lengviau skaičiuoti, perkant ir (arba) parduodant, perleidžiant, sudarant arba keičiant išvestinių priemonių susitarimus, reikėtų naudoti sąlyginę sumą;
- (11) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, vieno tarifo mokestį reikėtų taikyti kiekvienos kategorijos sandoriams, t. y. prekybai kitomis nei išvestinės priemonės finansinėmis

¹⁷ OL L 145, 2004 4 30, p. 1–44.

¹⁸ OL L 302, 2009 11 17, p. 32–96.

¹⁹ OL L 174, 2011 7 1, p. 1–73.

priemonėmis, taip pat išvestinių priemonių susitarimų pirkimui ir (arba) pardavimui, perleidimui, sudarymui ir pakeitimui;

- (12) siekiant apmokestinti finansų sektorių, o ne piliečius, ir dėl to, kad finansų įstaigos vykdo daugybę sandorių finansų rinkose, toms įstaigoms reikėtų taikyti mokestį, nepaisant to, ar jos prekiauja savo vardu, kitų subjektų vardu, savo sąskaita ar kitų subjektų sąskaita;
- (13) dėl didelio finansinių sandorių mobilumo ir siekiant padėti sumažinti galimą mokesčių vengimą, FSM reikėtų taikyti remiantis įsisteigimo šalies principu;
- (14) kad būtų galima pasiekti šios direktyvos derinimo tikslą, reikėtų nustatyti pakankamai didelius minimalius mokesčio tarifus. Kartu jie turi būti pakankamai žemi, kad būtų sumažintas veiklos perkėlimo pavojus;
- (15) siekdamos tiksliai laiku surinkti FSM, valstybės narės turėtų būti įpareigos imtis reikiamų priemonių. Siekdamos veiksmingai užkirsti kelią mokesčio slėpimui, vengimui ir piktnaudžiavimui juo, prireikus valstybės narės turėtų taikyti savitarpio pagalbos mokesčių reikaluose priemones ir pasinaudoti pagal susijusius teisės aktus finansų sektoriui taikytinais ataskaitų teikimo ir duomenų saugojimo įsipareigojimais;
- (16) siekiant sudaryti sąlygas priimti išsamesnes taisykles, kuriomis būtų galima nustatyti, ar tam tikra finansinė veikla yra didelė subjekto veiklos dalis, kad subjektą šios direktyvos tikslais būtų galima laikyti finansų įstaiga, taip pat išsamesnes taisykles, kuriomis siekiama užtikrinti apsaugą nuo mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo, Komisijai turi būti deleguoti įgaliojimai priimti teisės aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį, siekiant nustatyti šiuo tikslu reikalingas konkrečias priemones. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat su ekspertais. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius teisės aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tinkamai ir laiku persiųsti Tarybai;
- (17) siekiant išvengti šios direktyvos ir 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvos 2008/7/EB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalo pritraukimui²⁰, neatitikimų, tą direktyvą reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti;
- (18) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. derinti esmines FSM savybes Sąjungos mastu, valstybės narės negali tinkamai pasiekti pačios ir kadangi norint užtikrinti tinkamą bendrosios rinkos veikimą jo geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

²⁰ OL L 46, 2008 2 21, p. 11.

I skyrius

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šia direktyva nustatoma bendra finansinių sandorių mokesčio (FSM) sistema.
2. Ši direktyva taikoma visiems finansiniams sandoriams su sąlyga, kad bent viena sandorio šalis yra įsisteigusi valstybėje narėje ir kad finansų įstaiga, įsisteigusi valstybės narės teritorijoje, yra sandorio šalis, veikianti savo sąskaita arba kito subjekto sąskaita, arba sandorio šalies vardu.
3. Ši direktyva netaikoma šiems subjektams:
 - (a) Europos finansinio stabilumo fondui;
 - (b) atsižvelgiant į 4 dalies c punktą, dviejų arba daugiau valstybių narių įkurtai tarptautinei finansų įstaigai, kurios tikslas – sutelkti lėšas ir teikti finansinę pagalbą savo nariams, kurie patiria didelių finansavimo sunkumų arba kuriems tokie sunkumai gresia;
 - (c) pagrindinėms sandorio šalims (PSŠ), kurios vykdo PSŠ funkciją;
 - (d) centriniais vertybinių popierių depozitoriumams (CVPD) ir tarptautiniams centriniais vertybinių popierių depozitoriumams (TCVPD), kurie vykdo CVPD arba TCVPD funkciją

Vis dėlto kai subjektas neapmokestinamas pagal pirmą pastraipą, tai neužkerta kelio jo sandorio šalies apmokestinamumui.
4. Ši direktyva netaikoma šiems sandoriams:
 - (a) pirminės rinkos sandoriams, nurodytiems Komisijos reglamento (EB) Nr. 1287/2006²¹ 5 straipsnio c punkte, išskyrus kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/65/EB²² 1 straipsnio 2 dalyje, ir alternatyvaus investavimo fondų (AIF), kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES²³ 4 straipsnio 1 dalies a punkte, akcijų ir investicinių vienetų emisiją ir išpirkimą;
 - (b) sandoriams su Europos Sąjunga, Europos atominės energijos bendrija, Europos centriniu banku, Europos investicijų banku ir Europos Sąjungos arba Europos atominės energijos bendrijos įsteigtomis įstaigomis, kurioms taikomas Protokolas dėl

²¹ OL L 241, 2006 9 2, p. 1.

²² OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

²³ OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų, laikantis tame protokole nustatytų apribojimų ir sąlygų, taip pat jo įgyvendinimo susitarimų arba buveinės susitarimų, jeigu jais neiškraipoma konkurencija;

- (c) sandoriams su kitomis nei b punkte nurodytomis tarptautinėmis organizacijomis arba įstaigomis, kurias kaip tokias pripažįsta priimančiosios valstybės valdžios institucijos, laikantis tarptautinėse konvencijose, kuriomis įsteigiamos įstaigos, arba buveinės susitarimuose nustatytų apribojimų ir sąlygų;
- (d) sandoriams su valstybių narių centriniais bankais.

2 straipsnis *Apibrėžtys*

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:
 - (2) Finansinis sandoris – bet kuri iš toliau nurodytų sąvokų:
 - (a) finansinės priemonės pirkimas ir pardavimas iki tarpuskaitos ir atsiskaitymo, įskaitant atpirkimą ir atvirkštinį atpirkimą, taip pat vertybinių popierių skolinimo ir skolinimosi susitarimai;
 - (b) teisės disponuoti finansine priemone kaip savininkui perleidimas iš vieno grupės subjekto kitam ir bet kuri lygiavertė operacija, susijusi su rizikos, sietinos su finansine priemone, perleidimu, tais atvejais, kuriems netaikomas a punktas;
 - (c) išvestinių priemonių susitarimų sudarymas arba pakeitimas;
 - (3) Finansinės priemonės – finansinės priemonės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB²⁴ I priedo C skirsnyje, ir struktūrizuoti produktai;
 - (4) Išvestinių priemonių susitarimas – finansinė priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–10 punktuose;
 - (5) Atpirkimo sandoris ir atvirkštinis atpirkimo sandoris – sandoris, nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB²⁵ 3 straipsnyje;
 - (6) Vertybinių popierių skolinimo sandoris ir vertybinių popierių skolinimosi sandoris – sandoris, nurodytas Direktyvos 2006/49/EB 3 straipsnyje;
 - (7) Struktūrizuotas produktas – vertybiniai popieriai, kuriais galima prekiauti, arba kitos finansinės priemonės, siūlomos pakeitimo vertybiniais popieriais būdu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/48/EB²⁶ 4 straipsnio 36 dalyje, arba lygiaverčiai sandoriai, susiję su kitokios rizikos nei kredito rizika perleidimu;
 - (8) Finansų įstaiga – bet kuri iš šių sąvokų:
 - (a) investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnyje;

²⁴ OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

²⁵ OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

²⁶ OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

- (b) reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnyje, ir bet kuri kita organizuota prekybos vieta ar platforma;
- (c) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnyje;
- (d) draudimo ir perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB²⁷ 13 straipsnyje;
- (e) kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektas (KIPVPS), kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 1 straipsnyje, ir valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnyje;
- (f) pensijų fondas arba įstaiga, atsakinga už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/41/EB²⁸ 6 straipsnio a punkte, tokio fondo arba įstaigos investicijų valdytojas;
- (g) alternatyvaus investavimo fondas (AIF) ir alternatyvaus investavimo fondų valdytojas (AIFV), kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnyje;
- (h) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnyje;
- (i) specialiosios paskirties įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 26 dalyje;
- (j) bet kuris kitas subjektas, vykdamas vienos ar kelių toliau nurodytų rūšių veiklą, jeigu finansinių sandorių kiekio arba vertės prasme tų rūšių veikla sudaro didelę dalį visos to subjekto veiklos:
 - i) Direktyvos 2006/48/EB I priedo 1, 2, 3, 6 punktuose nurodyta veikla;
 - ii) su bet kuria finansine priemone susijusi prekyba savo sąskaita arba klientų sąskaita;
 - iii) subjektų akcijų paketų įsigijimas;
 - iv) dalyvavimas finansinėse priemonėse arba finansinių priemonių emisija;
 - v) paslaugų, susijusių su iv punkte nurodyta veikla, teikimas.
- (9) Pagrindinė sandorio šalis – juridinis asmuo, kuris tampa prekybos sandorio šalių tarpininku vienoje ar daugiau finansų rinkų, ir taip tampa pirkėju visiems pardavėjams ir pardavėju visiems pirkėjams;
- (10) Tarpuskaityta suprantama taip, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB²⁹ 2 straipsnyje;
- (11) Sąlyginė suma – nominali suma, naudojama tam tikro išvestinės priemonės susitarimo mokėjimams apskaičiuoti.

²⁷ OL L 335, 2009 12 17, p. 1.

²⁸ OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

²⁹ OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

2. Komisija, atsižvelgdama į 13 straipsnį, priima deleguotuosius teisės aktus, kuriuose nustatomos išsamios taisyklės, kuriomis būtų galima nustatyti, ar 1 dalies 7 punkto j papunktyje nurodyta veikla sudaro didelę visos subjekto veiklos dalį.

3 straipsnis *Įsteigimas*

3. Šioje direktyvoje finansų įstaiga laikoma įsteigta valstybės narės teritorijoje, jeigu tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:
- (a) tos valstybės narės valdžios institucijos leido jai vykdyti tokios įstaigos veiklą sandorių, kuriems taikytinas tas leidimas, atžvilgiu;
 - (b) toje valstybėje narėje yra jos registruota buveinė;
 - (c) toje valstybėje narėje yra jos nuolatinis adresas arba nuolatinė gyvenamoji vieta;
 - (d) toje valstybėje narėje ji turi filialą, kiek tai susiję su to filialo vykdomais sandoriais;
 - (e) ji yra finansinio sandorio su kita finansų įstaiga, įsisteigusia toje valstybėje narėje pagal a, b, c arba d punktus, šalis arba finansinio sandorio su šalimi, kuri nėra finansų įstaiga ir yra įsisteigusi toje valstybėje narėje, šalis, veikianti savo arba kito subjekto sąskaita, arba sandorio šalies vardu.
4. Kai tenkinama daugiau nei viena iš 1 dalyje nurodytų sąlygų, įsisteigimo valstybė narė nustatoma pagal pirmą, pradedant nuo sąrašo pradžios mažėjimo tvarka, tenkinamą sąlygą.
5. Nepaisant 1 dalies nuostatų, finansų įstaiga nelaikoma įsisteigusia pagal tą dalį, jeigu subjektas, kuris turi sumokėti FSM, įrodo, kad sandorio ekonominis pagrindas ir bet kurios valstybės narės teritorija nėra susiję.
6. Subjektas, kuris nėra finansų įstaiga, laikomas įsisteigusiu valstybėje narėje, jeigu jo registruota buveinė arba fizinio asmens atveju – jo nuolatinis adresas arba nuolatinė gyvenamoji vieta yra toje valstybėje, arba toje valstybėje jis turi filialą, kiek tai susiję su to filialo vykdomais sandoriais.

II skyrius

Apmokestinimas, apmokestinamoji vertė ir tarifai

4 straipsnis *Apmokestinimas finansinių sandorių mokesčiu*

7. FSM tampa mokėtinas už kiekvieną finansinį sandorį pastarojo įvykdymo momentu.
8. Vėlesnis finansinio sandorio atšaukimas arba ištaisyimas apmokestinimui poveikio neturi, išskyrus klaidų atvejus.

5 straipsnis

FSM apmokestinamoji vertė kitų finansinių sandorių nei tie, kurie susiję su išvestinių priemonių susitarimais, atveju

9. Kitų finansinių sandorių nei tie, kurie nurodyti 2 straipsnio 1 dalies 1 punkto c papunktyje, atveju ir išvestinių priemonių susitarimų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies 1 punkto a ir b papunkčiuose, atžvilgiu apmokestinamąją vertę sudaro visi sandorio šalies ar trečiosios šalies sumokėto arba mokėtino atlygio už perleidimą elementai.
2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, toje dalyje nurodytais atvejais apmokestinamoji vertė yra rinkos kaina, nustatyta apmokestinimo FSM momentu:
 - a) jeigu atlygis mažesnis už rinkos kainą;
 - b) 2 straipsnio 1 punkto b papunktyje nurodytais atvejais.
3. 2 dalyje rinkos kaina yra visa suma, kuri būtų buvusi sumokėta kaip atlygis už susijusią finansinę priemonę vykdant sandorį įprastomis rinkos sąlygomis.

6 straipsnis

Apmokestinamoji vertė su išvestinių priemonių susitarimais susijusių finansinių sandorių atveju

2 straipsnio 1 dalies 1 punkto c papunktyje nurodytų finansinių sandorių atveju ir išvestinių priemonių susitarimų atžvilgiu 2 straipsnio 1 dalies 1 punkto a ir b papunkčiuose apmokestinamoji FSM vertė yra sąlyginė išvestinių priemonių susitarimo suma finansinio sandorio metu.

Kai nurodyta daugiau nei viena sąlyginė suma, nustatant apmokestinamąją vertę naudojama didžiausia suma.

7 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl apmokestinamosios vertės

Kai vertė, pagal kurią, remiantis 5 arba 6 straipsniu, nustatoma apmokestinamoji vertė, visa arba iš dalies nurodoma kitokia nei valstybės narės, kurioje atliekamas apskaičiavimas, valiuta, taikomas valiutos keitimo kursas, kuris prievolės mokėti FSM atsiradimo metu užregistruojamas kaip naujusias pardavimo kursas reprezentatyviausioje susijusios valstybės narės užsienio valiutų rinkoje, arba valiutos keitimo kursas, nustatomas atsižvelgiant į tą rinką pagal tos valstybės narės nustatytas taisykles.

8 straipsnis

Taikymas, struktūra ir tarifų lygis

4. Valstybės narės taiko apmokestinimo momentu galiojančius FSM tarifus.
5. Kiekviena valstybė narė nustato tarifus kaip procentinę apmokestinamosios vertės dalį.

Šie tarifai negali būti mažesni nei:

 - (f) 0,1 % 5 straipsnyje minimų finansinių sandorių atveju;
 - (g) 0,01 % 6 straipsnyje minimų finansinių sandorių atveju.

6. Valstybės narės taiko tokį patį tarifą visiems finansiniams sandoriams, kurie patenka į tą pačią kategoriją pagal 2 dalies a ir b papunkčius.

III skyrius

FSM mokėjimas, susiję įsipareigojimai ir mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo prevencija

9 straipsnis

Subjektai, kuriems tenka prievolė mokėti FSM mokesčių administratoriui

7. FSM už kiekvieną finansinį sandorį moka kiekviena finansų įstaiga, atitinkanti bet kurią iš šių sąlygų:
- (h) ji yra sandorio šalis, veikianti savo sąskaita arba kito subjekto sąskaita;
 - (i) ji veikia sandorio šalies vardu; arba
 - (j) sandoris atliktas jos sąskaita.
8. Jeigu finansų įstaiga veikia kitos finansų įstaigos vardu arba jos sąskaita, tik tai kitai finansų įstaigai teks prievolė sumokėti FSM.
9. Kiekviena sandorio šalis, įskaitant kitus subjektus nei finansų įstaigos, yra solidariai atsakinga už finansų įstaigai tenkančio sandorio mokesčio mokėjimą, jeigu ta finansų įstaiga to mokesčio nesumokėjo per 10 straipsnio 4 dalyje nurodytą terminą.
10. Valstybės narės gali numatyti, kad kitas subjektas, nei šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti subjektai, kuriems tenka prievolė sumokėti FSM, yra solidariai atsakingas už to mokesčio sumokėjimą.

10 straipsnis

Nuostatos, susijusios su FSM mokėjimo terminais, įsipareigojimais užtikrinti sumokėjimą ir mokėjimo patikrinimu

11. Valstybės narės nustato registravimo, apskaitos ir atskaitomybės įsipareigojimus bei kitus įsipareigojimus, kuriais siekiama užtikrinti, kad mokesčių administracijai mokėtinas FSM būtų iš tikrųjų sumokėtas.
12. Valstybės narės priima priemones, kuriomis siekiama užtikrinti, kad kiekvienas subjektas, kuriam tenka prievolė sumokėti FSM, pateiktų mokesčių administracijai deklaraciją, kurioje būtų nurodyta visa informacija, reikalinga FSM, kuris tapo mokėtinu per vieną mėnesį, apskaičiuoti, įskaitant bendrą sandorių, apmokestinamų kiekvienu tarifu, vertę. FSM deklaracija pateikiama iki dešimtos mėnesio, einančio po mėnesio, per kurį FSM tapo mokėtinu, dienos.
13. Kai finansų įstaigoms netaikomos Direktyvos 2004/39/EB 25 straipsnio 2 dalies nuostatos, valstybės narės užtikrina, kad finansų įstaigos ne trumpiau kaip penkerius metus laikytų su visais finansiniais sandoriais, įvykdytais savo vardu arba kito subjekto vardu, savo sąskaita arba kito subjekto sąskaita, susijusius svarbius duomenis, kurie galėtų būti pateikti kompetentingai institucijai.

14. Valstybės narės užtikrina, kad bet koks mokėtinas FSM būtų sumokėtas mokesčių administratoriui per šiuos terminus:
- (k) tada, kai mokestis tampa mokėtinas, jeigu sandoris vykdomas elektroniniu būdu;
 - (l) per tris darbo dienas nuo tada, kai mokestis tampa mokėtinas visais kitais atvejais.
15. Valstybės narės užtikrina, kad šiuo klausimu kompetentingos institucijos patikrintų, ar mokestis tinkamai sumokėtas.

11 straipsnis

Specialios nuostatos dėl mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo prevencijos

16. Valstybės narės priima priemones, siekdamos užkirsti kelią mokesčio slėpimui, vengimui ir piktnaudžiavimui juo.
17. Pagal 13 straipsnį Komisija gali priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriuose būtų nurodytos priemonės, kurių turi imtis valstybės narės pagal 1 dalį.
18. Prireikus valstybės narės pasinaudoja Sąjungos priimtomis nuostatomis dėl administracinio bendradarbiavimo mokesčių klausimais, ypač Tarybos direktyvomis 2011/16/ES ir 2010/24/ES. Jos taip pat pasinaudoja jau esamais atskaitomybės ir duomenų laikymo įsipareigojimais, susijusiais su finansiniais sandoriais.

IV skyrius

Baigiamosios nuostatos

12 straipsnis

Kiti finansinių sandorių mokesčiai

Valstybės narės netaiko ir neiveda kitų finansiniams sandoriams taikytinų mokesčių, nei šioje direktyvoje minimas FSM arba Tarybos direktyvoje 2006/112/EB³⁰ numatytas pridėtinės vertės mokestis.

13 straipsnis

Delegavimas

19. Įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
20. 2 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodytas įgaliojimų delegavimas neribotam laikui suteikiamas nuo 18 straipsnyje nurodytos dienos.
21. Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 2 dalyje ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodytą įgaliojimų delegavimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytas įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo

³⁰ OL L 347, 2006 12 11, p. 1–118.

Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba jame nurodytą vėlesnę dieną. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų teisės aktų galiojimui.

22. Priėmusi deleguotąjį teisės aktą, Komisija iš karto apie tai praneša Tarybai.
23. Deleguotasis teisės aktas, priimtas laikantis 2 straipsnio 2 dalies ir 11 straipsnio 2 dalies nuostatų, įsigalioja tik tuomet, jeigu per 2 mėnesius nuo pranešimo Tarybai apie tą teisės aktą Taryba nepareiškė prieštaravimo, arba jeigu nepasibaigus tam laikotarpiui Taryba pranešė Komisijai, kad ji neprieštaraus. Tas laikotarpis Tarybos iniciatyva gali būti pratęstas 2 mėnesiams.

14 straipsnis *Europos Parlamento informavimas*

Europos Parlamentas informuojamas apie Komisijos deleguotųjų teisės aktų priėmimą, bet kokį prieštaravimą jų atžvilgiu ar Tarybos delegavimo atšaukimą.

15 straipsnis *Direktyvos 2008/7/EB keitimas*

Direktyva 2008/7/EB iš dalies keičiama taip:

- (1) Išbraukiamas 6 straipsnio 1 dalies a punktas.
- (2) Po 6 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis *Ryšys su Direktyva .../.../ES*

Šia direktyva nepažeidžiamos Tarybos direktyvos .../.../ES³¹ nuostatos.“

16 straipsnis *Nuostata dėl peržiūros*

Kas penkerius metus, o pirmą kartą iki 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą ir prireikus pasiūlymą dėl jos keitimo.

Toje ataskaitoje Komisija bent jau išnagrinėja FSM poveikį tinkamam vidaus rinkos, finansų rinkų ir realiosios ekonomikos veikimui, taip pat atsižvelgia į tarptautiniu mastu padarytą pažangą, susijusią su finansų sektoriaus apmokestinimu.

³¹ OL L ..., ..., p.

17 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2013 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2014 m. vasario 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

18 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

19 straipsnis
Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas

PRIEDAS

FINANSINĖ TEISĖS AKTO PASIŪLYMO PAŽYMA

1. PASIŪLYMO (INICIATYVOS) STRUKTŪRA

1.1. Pasiūlymo (iniciatyvos) pavadinimas

Tarybos direktyva dėl bendros finansinių sandorių mokesčio sistemos ir kuria iš dalies keičiama Direktyva 2008/7/EB

1.2. Atitinkama (-os) politikos sritis (-ys) VGV / VGB sistemoje

14 05 Apmokestinimo politika

1.3. Pasiūlymo (iniciatyvos) pobūdis

Pasiūlymas susijęs su **nauja priemone**

1.4. Tikslas (-ai)

1.4.1. Komisijos daugiametis strateginis tikslas, kurio siekiama šiuo pasiūlymu

Finansinis stabilumas

1.4.2. Konkretus (-ūs) tikslas (-ai) ir atitinkama VGV / VGB veikla

3 konkretus tikslas

Parengti naujas mokesčių srities iniciatyvas ir veiksmus, kuriais būtų remiamas ES politikos tikslų įgyvendinimas

Atitinkama VGV / VGB veikla

14 antraštinė dalis. Mokesčiai ir muitų sąjunga; VGB 05 Apmokestinimo politika

1.4.3. Numatomas (-i) rezultatas (-ai)

Išvengti finansinių paslaugų vidaus rinkos susiskaidymo, atsižvelgiant į didėjančią taikomų nekoordinuojamų nacionalinių mokestinių priemonių skaičių.

Užtikrinti, kad finansų įstaigos deramai prisidėtų prie pastarosios krizės padarinių šalinimo išlaidų padengimo ir kad būtų užtikrintas vienodas sektoriaus apmokestinimas kitų sektorių atžvilgiu.

Sukurti atitinkamas kliūtis per daug rizikingiems sandoriams ir papildyti reguliavimo priemones, kuriomis siekiama ateityje išvengti krizių.

1.5. Pasiūlymo (iniciatyvos) pagrindas

1.5.1. Trumpalaikiai arba ilgalaikiai poreikiai

Prisidėti prie bendro tikslo siekti stabilumo ES po finansų krizės

1.5.2. Papildoma ES dalyvavimo nauda

Tik imantis veiksmų ES lygmeniu galima išvengti finansų rinkų susiskaidymo pagal veiklos sritis ir pagal šalis, ES sudaryti vienodas sąlygas finansų įstaigoms ir galiausiai užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą.

1.5.3. Panašios patirties išvados

Patirtis parodė, kad beveik neįmanoma nacionaliniu mastu įvesti plačiai taikomą FSM ir siekti trijų pirmiau išvardytų tikslų nepatiriant rimtų padarinių dėl veiklos perkėlimo (Švedijos pavyzdys).

1.5.4. Suderinamumas ir galima sąveika su kitomis atitinkamomis priemonėmis

Mokesčiai – bendros problemų sprendimų sistemos dalis. Be to, Komisija pasiūlė iš FSM gautas pajamas naudoti kaip būsimus nuosavus išteklius.

1.6. Trukmė ir finansinis poveikis

Pasiūlymo trukmė neribota

1.7. Numatytas (-i) valdymo būdas (-ai)

Pasiūlymo finansinis poveikis ES – didesnės administracinės išlaidos.

Komisijos vykdomas **tiesioginis centralizuotas valdymas**

Netiesioginis centralizuotas valdymas, vykdymo užduotis perduodant:

asmenims, atsakingiems už konkrečių veiksmų vykdymą pagal Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį ir nurodytiems atitinkamame pagrindiniame teisės akte, apibrėžtame Finansinio reglamento 49 straipsnyje

Pasidalijamasis valdymas kartu su valstybėmis narėmis

Decentralizuotas valdymas kartu su trečiosiomis šalimis

Jungtinis valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (**nurodyti**)

2. VALDYMO PRIEMONĖS

2.1. Priežiūros ir atskaitomybės taisyklės

Valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių, be kita ko, tikrinimo priemonių, kad FSM būtų renkamas tinkamai ir laiku.

Valstybėms narėms tenka pareiga numatyti atitinkamas priemones, kuriomis būtų užtikrinamas

mokesčio mokėjimas, taip pat stebima ir tikrinama, kad mokėjimas būtų teisingas.

2.2. Valdymo ir kontrolės sistema

2.2.1. Nustatyta rizika

1. Valstybių narių vėlavimas perkelti direktyvą į nacionalinę teisę.
2. Mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo rizika.
3. Veiklos perkėlimo rizika.

2.2.2. Numatomas (-i) kontrolės metodas (-ai)

Direktyvos 11 straipsnyje paminėtos konkrečios nuostatos dėl mokesčio slėpimo, vengimo ir piktnaudžiavimo juo prevencijos – deleguotieji aktai ir administracinis bendradarbiavimas mokesčių klausimais.

Veiklos perkėlimo problemą spręsti siūloma nustatant atitinkamus mokesčių tarifus ir plačiai apibrėžiant apmokestinamąją vertę.

2.3. Sukčiavimo ir pažeidimų prevencijos priemonės

Nurodyti dabartines arba numatytas prevencijos ir apsaugos priemones.

3. NUMATOMAS PASIŪLYMO (INICIATYVOS) FINANSINIS POVEIKIS

3.1. Atitinkama (-os) daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija (-os) ir biudžeto išlaidų eilutė (-s)

- Dabartinės biudžeto išlaidų eilutės

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiamečių finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Aprašymas.....]	DA / NDA ⁽¹⁾	ELPA šalių ²	šalių kandidačių ³	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
	[XX.YY.YY.YY]	DA / NDA	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

- Prašomos sukurti naujos biudžeto eilutės

¹ DA – diferencijuotieji asignavimai / NDA – nediferencijuotieji asignavimai.

² ELPA – Europos laisvosios prekybos asociacija.

³ Šalių kandidačių ir, kai taikoma, Vakarų Balkanų potencialių šalių kandidačių.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorijas ir biudžeto eilutes nurodyti eilės tvarka.

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis	Įnašas			
	Numeris [Išlaidų kategorija.....]	DA / NDA	ELPA šalių	šalių kandidačių	trečiųjų šalių	pagal Finansinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aa punktą
	[XX.YY.YY.YY]		TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE	TAIP / NE

3.2. Numatomas poveikis išlaidoms

3.2.1. Numatomo poveikio išlaidoms suvestinė

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	Numeris	[Išlaidų kategorija.....]
---	---------	---------------------------

<.....> GD			N ⁴ metai	N+1 metai	N+2 metai	N+3 metai	... atsižvelgiant į poveikio trukmę įterpti reikiamą metų skaičių (žr. 1.6 punktą)			IŠ VISO
• Veiklos asignavimai										
Biudžeto numeris	eilutės	Įsipareigojimai	(1)							
		Mokėjimai	(2)							
Biudžeto numeris	eilutės	Įsipareigojimai	(1a)							
		Mokėjimai	(2a)							
Administracinio pobūdžio asignavimai, finansuojami konkrečių programų rinkinio lėšomis ⁵										
Biudžeto numeris	eilutės		(3)							
IŠ VISO asignavimų <....> GD			Įsipareigojimai	=1+1 a+3	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų

⁴ N metai yra pasiūlymo (iniciatyvos) įgyvendinimo pradžios metai.

⁵ Techninė ir (arba) administracinė pagalba bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

							ų	ų		
	Mokėjimai	=2+2 a +3	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėra duom enų	Nėr a duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duome nų

• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	(4)	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų
	Mokėjimai	(5)	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų konkrečių programų rinkinio lėšomis			(6)							
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos <...> IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Įsipareigojimai	=4+ 6	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų
	Mokėjimai	=5+ 6	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų

Jei pasiūlymas (iniciatyva) daro poveikį kelioms išlaidų kategorijoms:

• IŠ VISO veiklos asignavimų	Įsipareigojimai	(4)								
	Mokėjimai	(5)								
• IŠ VISO administracinio pobūdžio asignavimų, finansuojamų konkrečių programų rinkinio lėšomis			(6)							
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 1-4 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS (Orientacinė suma)	Įsipareigojimai	=4+ 6	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų
	Mokėjimai	=5+ 6	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duom enų	Nėra duo men ų	Nėr a duo men ų	Nėra duomenų

Daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija	5	„Administracinės išlaidos“
--	----------	----------------------------

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

				Nuo
--	--	--	--	-----

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.	2017 m.
GD TAXUD					
• Žmogiškieji ištekliai	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Kitos administracinės išlaidos	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
IŠ VISO TAXUD GD	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJA	(Iš viso įsipareigojimų = Iš viso mokėjimų)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
--	--	-------	-------	-------	-------	-------

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.	Nuo 2017 m.
IŠ VISO asignavimų pagal daugiamečių finansinės programos 1–5 IŠLAIDŲ KATEGORIJAS	Įsipareigojim ai	0,294	0,798	0,798	0,798
	Mokėjimai	0,294	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Numatomas poveikis veiklos asignavimams

- **X** Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai nenaudojami

3.2.3. Numatomas poveikis administracinio pobūdžio asignavimams

3.2.3.1. Suvestinė

- **X** Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti veiklos asignavimai naudojami taip:

Mln. EUR (tūkstantųjų tikslumu)

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.	Nuo 2017 m.
--	---------	---------	---------	---------	-------------

Daugiametės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJA					
Žmogiškieji ištekliai	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Kitos administracinės išlaidos	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Daugiametės finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJOS tarpinė suma	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Neįtraukta į daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ⁶					
Žmogiškieji ištekliai					
Kitos administracinio pobūdžio išlaidos					
Tarpinė suma, neįtraukta į daugiamečių finansinės programos 5 IŠLAIDŲ KATEGORIJĄ	Nėra duomenų	Nėra duomenų	Nėra duomenų	Nėra duomenų	Nėra duomenų

IŠ VISO	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
----------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Numatomi žmogiškųjų išteklių poreikiai

– **X** Pasiūlymui (iniciatyvai) įgyvendinti žmogiškieji ištekliai naudojami taip:

	2013 m.	2014 m.	2015 m.	2016 m.	Nuo 2017 m.
• Etatų plano pareigybės (pareigūnai ir laikinieji darbuotojai)					
14 01 01 01 (Komisijos būstinė ir atstovybės)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (Delegacijos)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
14 01 05 01 (Netiesioginiai moksliniai tyrimai)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
10 01 05 01 (Tiesioginiai moksliniai tyrimai)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
• Išorės personalas (visos darbo dienos ekvivalento vienetais)⁷					
14 01 02 01 (CA, INT, SNE finansuojami iš bendrojo biudžeto)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
14 01 02 02 (CA, INT, JED, LA ir SNE delegacijose)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
XX 01 04 yy⁸					
-būstinėje ⁹	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
-delegacijose	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – netiesioginiai moksliniai tyrimai)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
10 01 05 02 (AC, END, INT - tiesioginiai moksliniai tyrimai)	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.	p. m.
Kitos biudžeto eilutės (nurodyti)					
IŠ VISO	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

⁶ Techninė ir (arba) administracinė pagalba bei išlaidos ES programų ir (arba) veiksmų įgyvendinimui remti (buvusios BA eilutės), netiesioginiai moksliniai tyrimai, tiesioginiai moksliniai tyrimai.

14 yra atitinkama politikos sritis arba biudžeto antraštinė dalis.

Žmogiškųjų išteklių poreikiai bus tenkinami panaudojant GD darbuotojus, jau paskirtus priemonei valdyti ir (arba) perskirstytus generaliniame direktorate, ir prireikus finansuojami iš papildomų lėšų, kurios atsakingam GD gali būti skiriamos pagal metinę asignavimų skyrimo procedūrą ir atsižvelgiant į biudžeto apribojimus.

Vykdytinų užduočių aprašymas:

Pareigūnai ir laikinieji darbuotojai	Esamas TAXUD GD darbuotojų paskirstymas neviseškai atitinka visos bendros FSM sistemos poreikius, todėl reikės atlikti vidinį perskirstymą. Pagrindinės paskirtų pareigūnų užduotys bus: parengti techninę medžiagą apie praktinį mokesčio veikimą, kad būtų lengviau vykdyti derybas, stebėti tolesnį įgyvendinimą, rengti teisinius aiškinimus ir darbinis dokumentus, padėti rengti deleguotuosius aktus dėl kovos su mokesčio vengimo ir piktnaudžiavimo juo nuostatų, prireikus parengti pažeidimo nagrinėjimo procedūrą ir kt.
--------------------------------------	--

3.2.4. *Suderinamumas su dabartine daugiamete finansine programa*

- **X** Pasiūlymas (iniciatyva) atitinka dabartinę daugiametę finansinę programą

3.2.5. *Trečiųjų šalių įnašai*

- Pasiūlyme (iniciatyvoje) nenumatyta bendro su trečiosiomis šalimis finansavimo

3.3. **Numatomas poveikis įplaukoms**

- **X** Pasiūlymas (iniciatyva) neturi finansinio poveikio įplaukoms.

⁷ CA – sutartininkas („Contract Agent“); INT – per agentūrą įdarbintas darbuotojas („Intérimaire“); JED – jaunesnysis delegacijos ekspertas („Jeune Expert en Délégation“); LA – vietinis darbuotojas („Local Agent“); SNE – deleguotasis nacionalinis ekspertas („Seconded National Expert“).

⁸ Neviršijant viršutinės ribos, nustatytos išorės personalui, finansuojamam iš veiklos asignavimų (buvusių BA eilučių).

⁹ Būtina struktūriniais fondams, Europos žemės ūkio fondui kaimo plėtrai (EŽŪFKP) ir Europos žuvininkystės fondui (EŽF).